

дисиденти в Москві закордонним кореспондентам. Парфянін Свєрловська обвинувачують спискою Климентія, що він з розміслю обмежує число священників в місті, злізківдував делі відправи і обмежив їх тільки до катедри. У листі згадується, що представники вірних їздили у тій справі до Москви з надією говорити з Патріярхом Російським Православної Церкви, але він їх не прийняв на аудієнції, як і не відповів на їхні прохання листи.

СВОБОДА

UKRAINIAN NEWSPAPER PUBLISHED DAILY EXCEPT MONDAYS AND HOLIDAYS BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC., AT 30 MONTGOMERY STREET, JERSEY CITY, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1973.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх читачів, щоб вони не використовували матеріали, надіслані редакції, незалежно від того, чи вони були опубліковані, для будь-яких цілей, крім тих, для яких вони були надіслані. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, надісланих читачами, які не були опубліковані. Редакція не відповідає за зміст матеріалів, надісланих читачами, які не були опубліковані.

Нарахунок: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів UNCOOP 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Розсадники комунізму

Досі на Заході панував загальний погляд, що головним розсадником і поширювачем комунізму в світі є Москва і її п'яті колонії на Заході, які при допомозі комуністичної фразеології про „національні і соціальні визвольні" та про величезні, майже необмежені фінансові спроможності, внаслідок чого для цієї цілі советським урядом, намагаються поширити вплив СССР на всіх континентах, зокрема у т.зв. недорозвинутих чи новостворених країнах в Азії і Африці. Тепер, однак, деякі аналітики на Заході не погоджуються з таким ставленням до справи „комуністичної небезпеки", бо вважають його надто спрощеним і однобічним. Вони вважають, що Москва перестала вже бути центром комуністичного руху в світі і по-малу втрачає примат в міжнародному комуністичному русі, який вона досі керувала з допомогою Комінтерну чи інших неформальних міжнародних організацій і тому однаковою загрозою треба вважати теж існування багатьох інших комуністичних осередків, які хоч і по різному інтерпретують марксистську ідеологію і дуже часто на зовні різняться в поглядах на ці чи інші справи, але коли йдеться про поширення комунізму в світі — діють ще з більшою як і наганою і послідовністю. До цих осередків вони зараховують комунізм не тільки російський, але також: китайський, югославський, ба навіть кубинський і, після конференції комуністичних партій Європи, комунізм європейський.

У цих твердженнях, є, очевидно, дещо правди, але за цими спостереженнями в такій ситуації не беруть до уваги факту, що Москва є сьогодні великою військовою потугою і її позиції все ще залишаються офіційним чи неофіційним лідером комуністичного руху. Справа цілком ясна: Советський Союз, розпоряджаючись великою військовою силою, є головним кожною хвилиною лідером на будь-яку країну. Якщо ж спостерігати свою остаточну ціль, з якої ніколи не відступає — опанувати решту світового сфери, то це означає, що так званий плуралізм у комуністичному русі і існування „кількох" диспозиційних марксистських течій — це лише пропаганда, але все одно на цьому нічого не трапляється. Комуністична ідеологія, яку посилено поширюють усі „центри" разом з некомуністичною світі. Навпаки, така комуністична ідеологія, яка вводить дезорієнтацію в демократичних країнах і утруднює боротьбу з ними.

Багато західних обивателів не усвідомлюють собі, що комунізм, об'єднаний чи „розбитий", налізав собою велику силу для волі і демократичної системи в світі і його не можна порівнювати як несподівану, антидемократичну і асурну систему, яка несе людству несволю і страждання. Комунізм не змінився і ніколи не зміниться без огляду на те, чи він панує чи втрачає свою силу.

ВІКІНГ 2 ОСІВ НА МАРСІ, ПЕРЕСИЛАЄ ФОТОЗНІМКИ

Пасадена, Каліфорнія. — Минулої п'ятниці, 3-го вересня, другий американський робот Вікінг 2 осів щасливо на поверхні планети Марс на його підбігунок Утопійний Рівнини і вже в наступному дні почав пересилати на Землю чорнобілі і кольорові фотознімки поверхні, а з кінцем цього тижня почне, подібно, як і раніше Вікінг 1, хемічну аналізу поверхні Марса для встановлення можливостей життя. Підприємство цієї чергової епохальної події в досліджуванні космосу будуть подані в чергових числах „Свободи".

Михайло Біда

Українсько-Американська Фундація в пам'ять Романа В. Смука

(6)

Ще тут слід відмітити, що в життєвій мандрівці адв. Романа І. Смука та в усіх його змаганнях і досягненнях у важких процесах твердого і неможливого закону боротьби за своє існування, у хвилинах щастя, радості в удах завершених, в напружених і вимірних осягненнях, чи в сумних, розчаруваннях, де було терпіння, коло якого його Дарія. Дружина, особливо ж у хвилинах горі і розпучу при віраті їхнього найдорожчого, ніколи незабутнього сина — одиноким інженера Романа Володимира, пам'ять про якого буде жити тепер вічно, не тільки у серцях зажерених батьків і найближчої родини, але його ім'я будуть згадувати ті, що будуть користуватися стипендіями Фундації його імені.

Теж не забуваймо, що в усіх хвилинах щастя, чи горі і неволі, його найвірнішим і невідступним приятелем і життєвим мандрівцем була його дружина, пані Стефанія Смука, яка у щасливих хвилинах з великою радістю поділяла з ним ті дні, а у хвилинах жетських невдач, горі і трагедії йому найкращою порадицею.

ВАЖКА, ВІДПОВІДАЛЬНА І УСПІШНА ПРАЦЯ АДВ. РОМАНА І. СМУКА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ У ЗАХІД. НІМЕЧИНІ

Адвокат Роман І. Смука — це історична постать, а в основному для нас, колишніх українських скитальців, жетівно, не тільки у серцях зажерених батьків і найближчої родини, але його ім'я будуть згадувати ті, що будуть користуватися стипендіями Фундації його імені.

Теж не забуваймо, що в усіх хвилинах щастя, чи горі і неволі, його найвірнішим і невідступним приятелем і життєвим мандрівцем була його дружина, пані Стефанія Смука, яка у щасливих хвилинах з великою радістю поділяла з ним ті дні, а у хвилинах жетських невдач, горі і трагедії йому найкращою порадицею.

Микола Лівіцький

СПРАВИ ДЕРЖАВНОГО ЦЕНТРУ УНРЕСПУБЛІКИ

I

В цьому році — може навіть більш урочисто, як в попередніх роках — в ЗСА і в інших країнах українського поселення було відзначено українське національне Свято, Свято Самостійності і Соборності України 22 січня. Треба ствердити, що у цюгорічних відзначуваннях Свята 22 січня можна було помітити один досить пророчистий нюанс. В попередніх роках говорилось і писалось про Свято Державності, про проголошення Самостійності і Соборності Української Держави, але... „чому" здебільшого (не скрізь і не завжди) уникалося ствердження, що 22-го січня 1918-19 років було проголошено самостійність, а відтак соборність української держави, яка носила назву Українська Народна Республіка. В цьому році, переглядаючи звіти про відзначування Свята 22 січня, можна ствердити, що в усіх місцевостях українського поселення не було замовчано цих трьох слів: Українська Народна Республіка.

Очевидно, з бігом часу українці починають усвідомлювати собі, що не можна говорити про добу нашого національно — державного відзначування і одночасно замовчувати ту, так би мовити, фірму, під якою це відзначування відбувалося; і що можна ставитися більш чи менш критично до якихось окремих проявів чи потягнень тієї доби, але не можна не ствердити її величчя і для чогось промовчувати ту назву нашої державності, що її обрали тодішні наші вільні парламенти. Що торкається спеціально ЗСА, то може тут грати роль та обставина, що вже від років робляться заходи перед відповідальними американськими чинниками, щоб 22-го січня було відзначено Українським Днем в цій країні. Чому хочете, питаються, очевидно, американські державні чи парламентарні діячі, для цього саме день 22 січня? Бо це день проголошення самостійності і соборності української держави, звучить відповісь. Що це була за держава, хто її очолював, яка була її офіційна назва, — питають далі. І тоді, зрозуміло, приходить черга на поставлення справи ясно: Українська Народна Республіка.

В цьому році сповнилося 53 роки від трагічної смерті Симона Петлюри. Державний Центр Української Народної Республіки проголосив рік 1976 роком Симона Петлюри. І хоч не всі виразно прилучилися до цього проголошення, проте заклики про відповідне відзначення цієї трагічної річниці видали всі центральні українські установи (СКВУ, УКА, в ЗСА, КУК в Канаді і т.д.), а урочисті жалоби відзначення уже відбулися впродовж майже всього цього року, бо українське громадянство вважає за свій обов'язок віддати пошану нашому великому державному Мужеві. Чію ж пам'ять ми відзначуємо? Голови нашої Держави, нашого всенародного Вождя і Героя. Це так, але при цьому не можна оминути офіційного титулу його: Глово Директорії і Головного Отамана Війська Української Народної Республіки.

Справа, про яку пишу, свідчить про зрілість українства і ними можуть гордитися всі українці: віднайдене бо й устійнено те, що має загальнонаціональну вагність і що має бути спільною, так би мовити, власністю всіх українців — без різниці їх окремих переконань чи прямивань. Та найбільше задоволення можуть хіба відчувати учасники доби Визвольної Боротьби в роках 1917-21, а також всі ті, які провадили свою діяльність на позиціях Української Народної Республіки. Від сьогоднішніх вони вже можуть бути певними, що загаль українства визнає величезне значення, що мала доба Української Народної Республіки з її Актами 22 січня, і шансує того, хто счоловав що добу — Симона Петлюру. Можуть бути певними, що майбутня історія України буде більше визнає ці незалежні факти, а значить їх жертва крові чи їх праця, діяльність і боротьба не були даремними.

Та на цьому ще не кінець. Бо йдеться не про минуле, а про майбутнє: Україна все ще повневоленна, наша боротьба не закінчена, відновлення суверенної української держави, якою була Українська Народна Республіка, ще не здійснене. І якщо доба УНРРеспубліки і її найвищий репрезентант, Симон Петлюра, мають ще загальне призначення, то так не стоїть справа із символічною нашою суверенної державності, яким мав би для всіх бути Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі.

Справа консолідації, єдності, самостійницьких українських політичних сил, — що непокоїть наше громадянство вже десятиками літ — стала актуальною останніми роками, особливо, може, протягом останнього року. Ведуться т.зв. консолідаційні розмови — по-між різними чинниками і під різними аспектами. Все більше чується голосів про те, що така консолідація повинна здійснитися доволі Державного Центру УНРРеспубліки в екзилі. В останньому своєму повідомленні, оголошеному в „Свободі" 13 грудня 1975 р., Конференція Центральних

го директора ЗУАДК на Європу, він показав себе блискучим організатором і здійснювачем адміністратором, який зміг зсгранізувати 17 переселенських допомогівих станцій у різних містах таких країн, як Німеччина, Франція, Австрія, Італія і Швейцарія. Головна Управда, яка керувала тими станціями, знаходилася у Німеччині в місцевості Пасінг біля Мюнхену в Баварії. Головна Управда станції ЗУАДК мала тоді зареєстрованих 6 іл 150,000 українських скитальців. Це, очевидно, вимагало не алякських організаторських здібностей, щоб адмініструвати такою величезною кількістю народу, яких треба було забезпечити не тільки харчами та ссдежою, але також відповідними медикаментами. Крім цього, ще кожного скитальця треба було правильно оформити всіма потрібними переселенськими документами, яких вимагали ті країни, куди переселялися наші українські скитальці. Це напевно вимагало довгої і складної процедури та знання вправного юриста.

Крім цього, ще потрібно було вести переговори для одержання згоди від тих країн, які приймали до своїх країн наших українських

К. Круський

НАЦІОНАЛЬНА ОСОБИСТІСТЬ В ПОГЛЯДІ ДИСИДЕНТА-РОСІЯНИНА

(4)

І як це здійсниться, що всі нації досягнуть цього мету, це буде досконалим сповненням спільної особистості людства — Христові Церкві, в якій тих націй духове пережиття, їхня „слава і честь" будуть зложені до ніг Христа. „Всі нації, які Ти створиш, прийдуть і поклоняться Тобі, о Боже, і будуть прославляти Твоє ім'я". Це є вільна і спільна ціль людства, каже автор, кінчаючи другу частину свого есею, а на початку третьої частини каже, що знищення християнської бази якоїсь нації не може мати інших, тільки катастрофічних наслідків на дальшу історію народу тієї нації. Автор додає, „Очевидно, коли не треба сказати, що та нація була вже хворою навіть в контексті з християнством — часом хворою на псевдоуніверсальний націоналізм. На практиці це спотворення в більшості спричиняє терпіння багатьох жертв в людях, і тому було б нетолерантним фарисейством, коли б християнство пробувало скривати свою історичну відповідальність за це."

Однак, каже автор, дегенерація національного свідомості поважно почалася поширюванням атеїзму, раціоналізму, позитивізму та матеріалізму, і як вислід тієї дегенерації постали дії атеїстичної ідеології (в ширшому розумінні) — універсальний націоналізм. Обидві є широкосвітними в їхньому засяжі та обидві з'являлися в минулій історії Росії і це й досі мають сильний вплив на її курс."

До кінця другої частини свого есею автор подає свою думку про істоту національної особистості як індивіда, так і нації в універсальному розумі. Він ні разу не назвав якогось одного вироку чи народів вибранців, які мали б право уважати себе нацією. Навпаки, він виразно зазначає те, що кожна людина, так і нація має право уважати себе тим, чим він є. Зовсім ясно, що кожен читач має право не погоджуватися з деякими теоретичними висновками автора. Однак, ми не повинні ви-

Українських Академічних Професійних Товариств, що раз говорять на що тому, що є потрібне, щоб існував „один цілком сконсолідований український політичний центр, базований на Державному Центрі УНР в екзилі, легітимному репрезентантові самостійницьких стремлень українського народу". Проте, ця справа, як на день писання цих рядків, ще далеко не завершена.

(Продовження буде)

Дуже варто переповісти основні думки Барфосова про націоналізм, висловлені ним в чергових частинах його есею. Поділ російського народу на два табори — на простий народ та інтелігенцію, на думку автора стався тоді коли поступово інтелігенція виріклася віри в Бога і в той же час хотіла задержати любов до народу, щоб „служити" йому народом. Та інтелігенція намагалася комунікувати з наро-

дом ідеями про „прогрес" та „універсальні" соціальні форми, що зродилися на Заході. В процесі такої „служби" народом та інтелігенція виявилася найбільш відчуженою від свого народу.

(Продовження буде)

серед скитальців багато приятелів, але також і знаходилися вороги. Хто їх не має? А особливо на такому висоді, що вимагала відповідної орієнтації та знання.

Як же знаємо з попереднього, то головний директор ЗУАДК на Європу мусів постійно співпрацювати з високими державними, військовими та переселенськими комісіями тих країн, які погоджувалися забирати до своїх країн українських скитальців. Тому директор адв. Роман І. Смука мусів постійно брати участь у різних конференціях, де обговорювали різні справи, що відносились до скитальців, а тому в зв'язку з тим дуже часто виїжджав до Женеви, Франкфурту, Відня та інших міст і держав. („RESUME OF ROMAN SMOOK", p. 4).

Тут же треба відмітити, що за допомогою ЗУАДК за урядкування адв. Романа І. Смука лише до ЗСА переселялося більше, ніж 65,000 українських скитальців з Німеччини, які, очевидно, у великій мірі завдячують своїй побуту в ЗСА дир. адв. Р. І. Смукові („RESUME OF ROMAN SMOOK", p. 4). Думано, що всі вони є йому вдячні за його допомогу, яку вони від нього одержали. Зрозуміла річ, що він мав

Д-р Роман Верес

МИКОЛА ДЕНИСЮК

У вівторок, дня 27-го липня ц.р., українське Чикаго сколихнуло вістка: Микола Денисюк помер. Не стало людини, яка довіри роки була одним з провідних громадян Чикаго. Видавець і редактор „Овиду", книгар, церковний і громадський діяч.

Покійний Микола Денисюк народився в Західній Україні 23-го грудня 1915 року. В 1948 році закінчив правничі студії в Інсбруку в Австрії.

Від молодих літ працював у книгарській і видавничій діяльності. Уже в роках 1939-41 працював в Українському Видавничстві в Кракові. В роках 1941-44 провадив у Львові книгарню і рекламну агенцію „Орбіс". Після „великого ісходу" бл. п. Микола Денисюк осів у Інсбруці і тут провадив книгарню „Роксолана". В 1948 році переїхав до Буенос Айреса в Аргентині і тут поширив засяг своєї діяльності. Перекинувся на видавничу діяльність, організував книгарню і видавництво, цим разом під власним іменем „Видавництво Миколи Денисюка".

Починає видавати місячник, а потім, вже після перенесення видавництва до Чикаго, к в ргальник „Овид". Біля „Овида" і взагалі біля свого видавництва зібрав всі літературні сили, які жили в той час у Аргентині. Почав видавати серію „Літературна Бібліотека".

В 1956 році переселився до Чикаго і тут закрив книгарню і друкарню, в якій поруч своїх видань і біжучої друкарської праці друкував чимало книжок авторів, які видавали їх своїм накладом.

Покійний був видавцем і книгарем у повному тому слова значенні. Він здавав собі ясно справу, що видавничо і книгарська справа повинна бути на відповідному рівні і відповідати загальноприйнятій стандарту. Тому пішов до бібліотечарської школи для бібліотечарів техніків і закінчив її в 1974 році.

Як книгар, він мав усе добрі видання з нашої діаспори. Його книгарня була книгарнею старого типу без усіх тих речей, якими тепер більшість наших книгарів утримується.

Як видавець, Микола Денисюк не дав про дешево популярність, тому матеріали, друковані в „Овиді" і видані з фірмою „Видавництво Миколи Денисюка" були речі добріші, непроминаючи цінності. Як друкар, він давав першокласні речі.

Зі смертю Миколи Денисюка зійшов у могилу не тільки визначний книгар, редактор і видавець, але також великий приятель української книжки і трудного буде, щоб на його місце знайшла особа, яка об'єднала б усі ті прикмети.

На тому пості він розвивав був жабу діяльності. Розробив амбітні плани видавничої і організаційної діяльності, носився з думкою зорганізувати в Нью Йорку репрезентативну виставу української — американських видань, включаючи те в рамках святкування 200-річчя ЗСА і 100-річчя українського поселення в Америці. Заходами Книжкового Центру організував у Чикаго в рамках цікавихих святкування 21-23 травня цього року виставку української книжки, яка мала незвичайний успіх.

Кілька днів перед несподіваною смертю, снував плани дальшої розбудови Українського Книжкового Центру, з'їзду українських книгарів, видавців і бібліотечарів у Бостоні, але смерть припинила всі ті його плани.

Тут також, ще приходить відмітити, що лише на протязі 1948 р. ЗУАДК у Європі під керівництвом дир. Р. І. Смука укліли допомоги потрібним інвалідам, хворим, членам УПА, для УВ-АН, УВУ, НТШ, тижень української культури, словник еспанської мови, грамика української мови, Ukrainian Handbook тощо. І тоді на цю допомогу в перерахуванні на німецькі марки, всім разом було видано грошову суму 75,431.02 німецьких марок. Разом із тією допомогою користало 34,317 осіб.

(Продовження буде)

66-ий Відділ США відсвятковує 200- і 100-ліття

В дні 26 і 27-го червня ц.р. українська спільнота в Нью-Йорку величаво відсвяткувала 200-ліття Американської Незалежності і 100-ліття українського поселення в Америці.

Зайнявся тим створений місцевий Комітет, який очолює д-р М. Снігурович, (голова Відд. УККА), в склад якого входили представники всіх українських товариств в Нью-Йорку. Організаційну роботу виконав реф. імпресивний Роман Гижий, завжди широко відданий українській справі.

Із 66-го Відділу США активну участь в нарадах Комітету брали 2 делегати а т.з. голова Відділу Р. Яхницька і зв'язкова М. Гіжа.

66-ий Відділ США враз із 108-им Відд. займає виставкою народного мистецтва.

В центрі міста Нью-Йорку в парку Грін, де місто побудувало естраду до виступів і багатьох критиків кіосків і шатер — на виставці місці приділено для США три танки, які очолювала завжди енергійна і повна поваги голова 66-го Відділу США Р. Яхницька. Тут розложили ми найкращі зразки нашого мистецтва: кераміку, писанки, вишивки і т.п. Треба признати, що зі всіх етнічних

груп, які мали свої танки з народними виробами — українські були найкращі і їх прямо облягали через 2 дні тисячі народу. Тут призначено перше місце. Союзники мали визначені джигури, інформували про Україну, нашу культуру і мистецтво, роздавали також прохочим брошури, памфлети, відзнаки і т.п.

З продажу розходилися найбільш писанки і кераміка. Тут належить признати М. Гижий, яка терпеливо майже безперервно, враз зі своєю доноєю Христею поспівала два дні і вистояла в розгарі праці, даючи пояснення до наших експонатів і пропонує українське народне мистецтво.

В третім станку Орія Зінич, організаційна 108-го Відділу США демонструвала писанку писанок. Допомога їй: Антонішні, Горбата та інші членки, а також любитель нашого мистецтва, писанкар і щирий патріот Василь Гіна.

Кухню і українськими стравами зайнялось Сестрицтво Непорочного Зачаття і тут допомогли їм союзники 66-го Відділу, жертвуючи до розпродажу печиво. Святкування почались в суботу ранком і тривали до пізньої ночі. А в неділю, вже від ранку союзники — знову

при джигурах. Скільки цікавих питань і скільки відповідей прийшлося дати зацікавленим відвідувачам.

По полудні союзники в українських стилізованих строях взяли численну участь в парадних походах. До нас прилучилися союзники з Брідж-порту та інші пані, всі у вишиваних суконках, чи блузках. Тож не диво, що такий мальовничий образ викликав подив, захоплення і бурю оплесків у десятки тисяч глядачів. Не зважаючи на шалену спеку, яка переслідувала 90 ступнів, союзники терпеливо витримали годину скорого походу, що їх безперервно овалювали оплескували зацікавлені глядачі.

Похід української групи враз з алегоричним возом, на котрім примістилися молоді, переважно діти союзників в народних одягах — очолював К. Креховецький. І нам, українцям, приділено першу нагороду за так здицилізований похід.

Цілий фестиваль мав багату програму, а нас цікавив танцювальний ансамбль в якому виступали діти наших союзників. Наші танки із виступами молодих танцюристів показали одні з найкращих. Замітний був виступ мистця танку Романа Кизика (син мистецтва 66 Відділу США — Лесі Кизик) який проголошував танки. Тут він мав нагоду перед багатотисячною публікою висвітлити англійською мовою питання „Що таке Україна“. І він висвітлює так ясно, змістово і переконуючо, що Ромкові належить від всього громадянства признання і щира подяка.

Ось прикмети дітей наших союзників. Вони не гордяться своїм родом, не цурються своєї рідної мови, люблять в українських танках, одягаються в народні українські строї — ширять і пропують Україну, як окрему, багату з тисячлітньою культурою Націю.

Олена Томоруг

БАЛЕТНА ШКОЛА
Роми Прийм-Богачевської
62 St. Marks Place
NEW YORK, N.Y.

оголошусь
вписи

для хлопців та дівчат
на рік 1976-77
на науку класичного балету, українських народних танків та руханки для пани.

НЬО-Йорк — вписи: в Балетній Школі — п'ятницю 10-го вересня і вівторок, 14-го вересня, від 3 до 6 веч.

НЬО-Йорк — 13-го вересня, Школа св. Ів. Христителя, від 3 до 6 веч.

Інформація телефонічно
(212) OR 7-7187

Бучач і Бучачина

Історично-мемуарний збірник. Книжка у твердій жовтій обкладинці з золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 943 сторінок з малюнками.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка
СВОБОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Відійшов у вічність св. п. Володимир Скороход

Дня 2-го липня ц.р. ненадіяно відійшов у вічність св. п. Володимир Скороход, перекладач дорожнього авто, спричинявши з місця смерті. Тіло Покійного перевезено до похоронного заведення Литвина, де за спокій душі спочилого в дні 4 і 5-го липня ц.р. відправлено дві панахиди, які відправляв о. д-р Юрій Шумовський, при численній участі родини Покійного та парафія церков св. Тройці в Ірвінгтоні та св. Вознесіння в Мейплвуді, як рівнож його ближчих і дальших друзів.

В день похорону відслужено Заупокійну Літургію з відспіванням, і тіло Покійного відвезено на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку.

Після похорону в залі церкви св. Тройці в Ірвінгтоні відбулася тризна, на якій прощальні слова про заслуги Покійного виголосили о. настоятель д-р Ю. Шумовський, та представник Парламенту України в Нью-Йорку, Троїці Олександр Липиник та інші.

Св. п. Володимир Скороход народився 10-го серпня 1946 р. в Німеччині. Два роки пізніше він переїхав із своїми батьками до Франції, де також довго йому не пощастило перебувати, бо вже в 1953 році родина Покійного виїхала до Америки

Володимир Скороход

і поселилася в Нью-Йорку-Ірвінгтоні, Н. Дж.

Тут же св. п. Володимир Скороход закінчив середню школу, а зараз після цього він несподівано захворів і його перевезено до санаторії Верони, Н. Дж., де перебував один рік, спаралізований. Після важкої хвороби він працював ще сім років, хоча вже добре не додавав. Дня 2-го липня св. п. Володимир Скороход несподівано помер, залишивши батька і матір — Івана і Варвару Скороходів, як рівнож ближчу і дальшу родину в Америці та в Україні.

А. Домарацький

Загальні збори щадничко-позичкової спілки „Певність“ у Чикаго

Українська фінансова установа „Певність“ в Чикаго відбула свої річні Загальні Збори 19-го червня ц.р. в залі Дому СУМА.

Під час останнього року 1975-76 економічний стан в Америці далося не був стабільним.

Кожний відчував злишку цін на всі товари домашнього вжитку. Зросло також оплати на авто, дома, газ, світло та інші речі. В якій мірі зростали ціни в околицях Чикаго за останні 10 років показує статистика: медична обслуга зросла за останні 10 років на 97 відсотків, газ і електрика — 84 від., дома — 82 від., харчі — 81 від., речі домашнього устаткування — 74 від., транспортні — 66 від., одяг — 53 відсотків.

У такій ситуації українська спільнота дала виконувати свою національну повинність, підтримуючи фінансово свої Церкви, наукові та суспільно-громадські установи, волонтерами про своє особисте й родинне забезпечення, ошаджуючи для кращого завтра.

Річний звіт Спілки „Певність“ показує, що українці в Чикаго рекордово швидко, бо оборотний капітал за протязі останнього року зріс на суму 5 міль. дол. Спілка „Певність“ осягнула суму 26, 304, 348 дол. Сумою понад 26 мільйонів дол. майна наша фінансова установа веде далі перше місце вільному світі. 7491 членів Спілки „Певність“ з довір'ям шадять у своїй установі, яка стала для громади гордістю та символом невпинного росту.

Добра обслуга, доглядний кредит на закупівлю й направи домі, поради й поладження різних фінансових справ, огнетривали скриньки, особисті чеки, пенсійний фонд, високопроцентові „Сертифікати“ та інші речі притягають до української Спілки „Певність“ багатьох членів із-поза Чикаго. Всі вони будуть стійку й певну фінансову твердиню, яка допомагає ростові цілої громади.

Тринадцять тисяч дол. передано в останньому році для українських церков та різних установ. Чужі банки нам не допомагають, однак маємо ще багато незрячих братів, які держать свої гроші в чужих руках, хоча „Певність“ дає таку саму обслугу, або й кращу. Ще великі мільйони українського гроша є в чужих руках. Час зрозуміти, що в „Певності“ немає жадного ризику, бо все є під постійною контролею Федерального Уряду, стейту, міста Чикаго та власної Контрольної комісії. Тому клич — український гріш в українській фінансовій установі — мусить зобов'язувати всіх!

Звіти склали: президент д-р Ю. Куляс, екз. дир. П. Семків, за Контрольну комісію Ю. Верещак. Секретарював інж. В. Голлод. Верифікацію протоколу подав інж. М. Лушак. Над звітами розгорнулася широка дискусія, порушуючи різні аспекти економічного життя. В дискусії підкреслено добру господарську Спілку „Певність“, бо на реальності позичкає з біля 22 міль. дол. в державних інвестицій понад 3 міль. дол., що є доброю запорукою вкладених грошей членами „Певності“. До того резерва або запасний фонд вносить 1, 190, 000 дол., що є додатковою запорукою для шадників.

Спілка „Певність“ виплатила членам 1, 170, 000 дол. дивідендів. При цьому варто зазначити, що багато членів, маючи заощадження, купують сертифікати, за які одержують 6 і пів, 7 і пів, або аж 7 і три чверті відсотків.

Спілка „Певність“ приймає ошадності поштою, тому українці навіть з далекіх околиць Чикаго можуть шадити в рідній установі, а в цей спосіб збагачувати свою громаду. А вже прямо грошом з держати гроші на „сертифікатах“ в чужих банках, коли „Певність“ дає ті

самі услуги. Отож, будьмо зрілими громадянами, збагачуємо себе та українське організоване життя через ошадність в рідній фінансовій установі.

Постійний ріст Спілки „Певність“ змушує Дирекцію вже втретє поширювати будинок. Тим разом додано і перший поверх для бюрових потреб та великий підвал для поширення відділу вогнетривих скриньок, якими вміло завідує М. Марчук. Довкола будинку закуплено дома та велику площу для паркування авт. Вкортці ніхто не матиме проблеми із паркуванням, бо паркова площа вмістиме біля 100 авт.

На внесок Номінаційної комісії обрано нову Дирекцію в складі: д-р Ю. Куляс, д-р Р. Кобилецький, П. Семків, інж. В. Голлод, інж. М. Лушак, інж. С. Голяш, д-р П. Надзкевич, Я. Загородний, інж. М. Гриневич, Б. Песюк, І. Галамай.

ПОІЗД — ЕКСПРЕС — „КАМЕНЯР“

Київська „Молодь України“ інформує, що за маршрутою Львів—Одеса почав курсувати поїзд — експрес — одинадцятий на Львівській залізниці. Поїзд цей названо „Каменяр“, в честь Івана Франка, щоб відзначити 120-річчя від дня його народження. Працівники Львівської залізниці є першими в цій країні, що почали створювати такі експresi.

Контрольна комісія: інж. Л. Божнар, Ю. Верещак, інж. М. Добровольський, Г. Дронь, М. Павлюкович.

Об'єднання Жінок ОЧСУ під кер. Н. Павлюковича підготувало для всіх смачну перекуску.

С. Голіш

ГОЛОВНА РАДА НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ім. ШЕВЧЕНКА і НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА

з глибоким сумом повідомляють своє Членство і цілу Українську Громаду, що 17-го липня ц.р. на 84-му році життя, упокоївся в Богі

Проф. МИКОЛА ВЕЛИЧКІВСЬКИЙ

Дійсний член НТШ в ЗСА, кол. професор Київського Університету, ректор Київського Політехнічного Інституту, директор Наукового Інституту Економіки, Статистики і Географії при Українській Академії Наук в Києві і кол. професор Сільсько-господарських Наук і Статистики в Українській Вишній Економічній Школі в Мюнхені (Німеччина) та член багатьох суспільних і громадських установ.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ВШ. Родина Покійного висловлює глибоке співчуття. ГОЛОВНА РАДА НАУКОВИХ ТОВАРИСТВ ім. ШЕВЧЕНКА і УПРАВА НТШ в ЗСА

Замість квітів на могилу

бл. п. Романа Купчинського
Спілка Стрілецької Слави, на видання Погоспеч 100.00 (сто) доларів зложили

Філадельфія, Па. **ТЕТЯНА (РОМАН) ЛЕВИЦЬКА**

ВШ. Жертвувалими щиро подяку складає: **В-ВО „ЧЕРВОНА КАЛИНА“**
P.O. Box 507, Church Street Sta., New York, N.Y. 10008

Замість квітів на могилу

бл. п. інж. БОГДАНА ТРЕШНЬОВСЬКОГО
складасмо 25.00 доларів на Українські Студії в Гарварді.

Микола і Люба ГІРНЯКИ

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас у Вічність в п'ятницю, 16-го липня 1976 року наш Найдорожчий БРАТ, ШВАГЕР і СТРИНЬКО

бл. п. О. ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ
Парох Української Католицької Церкви Успенія Пресв. Богородиці в Байоні, Н. Дж.

Споვნених невмирущим сумом і жалем, хочемо цією дорогою висловити нашу найщирішу подяку Іх Екцеленції Кир Писюфому Шмидтові, Єпископові Сентефреському, Впр. отцеві Монс. Омельянові Монастирському і Впр. отцеві Монс. Петрові Скрипницькому за відслуження Божественної Літургії, похоронні відправи та підтримання в тілних останках Покійного на цвинтарі св. Кальварії в Кайне, Н. Дж.

Наша щира подяка Всесв. отцеві Мітраполі Степанові Тиханському і Впр. отцеві Маріанові Каполі, чину св. Франциска, за їхні зворушливі прощальні слова біля відкритої могили.

Вітально дякуємо Впр. отцеві Деміанові Антонові Борсі і Веч. отцеві Давидові Чабанові, адміністраторові парохії Покійного, що заряджували і проводили похорон.

Щиро дякуємо Впр. і Веч. Отцям, нашим дорогим Рідним, Близьким, Приятелям, Знайомим, Парохіям, Організаціям і Товариствам, які не жалували труду і часу, щоб віддати останню прислугу Покійному.

Вкінці дякуємо Всім, що взяли участь в Панахиді і похороні, за їхні цілі, за квіти та щире співчуття. Всім щире спасіби.

Нехай Американська Земля буде Пому легкою, а праведна Душа хай веселиться у Відвічного Бога.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОСІФ — брат

КАТЕРИНА — братова

ПОСІФ-МИХАЙЛО — братанок

УПРАВА ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА при ПАРОХІЇ ЧЕСНОГО ХРЕСТА в АСТОРІ

повідомляє, що

ВПИСИ ДІТЕЙ

на науку:

КРАЇНОЗНАВСТВА, РЕЛІГІЇ, ДОШКІЛІЯ й АНГЛОМОВНОЇ КЛАСИ

— відбудуться —

в сьботу, 11 вересня 1976 року

Упр. за Школи просить, щоб того дня, то є 11-го вересня о год. 9-й рано батьки привели своїх дітей до церкви Чесного Хреста на Службу Вожу, яка буде відіслана за їх здоров'я й успіхи в науці.

Після Богослуження всі діти, батьки й вчителі перейдуть до парохіального дому при 37-09 31-ша Авеню, де в тілі передуть вписи учнів та поінформують їх про шкільні підручники й обов'язки на 1976-77 шкільний рік.

УПРАВА ШКОЛИ

СВІТЛИЧКА

28-го ВІДІЛУ США в НЬО-АРКУ, Н. Дж.

повідомляє, що

11-го вересня 1976 року

в приміщенні церкви СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ при вул. Сенфорд і Авіні в НЬО-АРКУ, Н. Дж.

приймає вписи
ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ
і відбуває свої заняття КОЖНОЇ СУБОТИ. Українська Світличка вчить Вашу дитину рідної мови, молитви і пісні.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА „РІДНА ШКОЛА в ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.“

повідомляє, що

НАВЧАННЯ

в ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА

РОЗПОЧИНАЄТЬСЯ

в суботу, 18 вересня 1976 р.

в приміщенні Української Парохіальної Школи св. Ап. Петра і Павла при Беніт вул.

Ресстрація учнів до класу 1-11, дошкільна та англійська о год. 9-й рано.

О год. 9:30 буде відправлений МОЛЕВЕН в наміренні учнів, їхніх батьків та учителів школи.

НАЙКРАЩІ ПОСІВНИКИ

ДЛЯ ШКОЛИ І ДЛЯ САМОНАВЧАННЯ ВДОМА

1. Матвійчук: ІЛЮСТРОВАНІ БУКВАР	\$3.00
2. МАТВІЙЧУК: ДРУГА ЧИТАНКА	3.00
3. — РАХУНКИ для 1 і 2 класів	1.00
4. Кисілевський: ПРАВОПИСНІ ВПРАВИ	1.00
5. Співачевський: ПОРАДНИК УКРАЇНСЬКОЇ	
МОВИ	4.00
6. Чортиский: ДІТИ І ШКОЛА	2.00
7. Чортиский: ПІЗНАЙМО КРАЩЕ СВОЇХ	
ДІТЕЙ	2.00
8. Чортиский: ПРОБЛЕМИ ВИРОВАЖАННЯ	3.00
9. М. Вовчок: КОЗАЧКА І інші оповідання	2.00
10. Федькович: ТРИ ОПОВІДАННЯ	1.00

Замовлення і належність просимо слати:

„HOWERLA“

238 East 6th Street New York, N.Y. 10003

Субота і неділя, 18-го і 19-го вересня 1976 року на СОЮЗІВЦІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Субота, 18-го вересня — МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА.

Оркестра „Рушничок“, яка гратиме також під час зашани

і вибір **МІС СОЮЗІВКИ НА 1977 РІК**

Неділя, 19-го вересня, після Богослуження

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Субота,
18-го вересня
1976 року,
год. 8:30 веч.
**МИСТЕЦЬКА
ПРОГРАМА**

ПРОСИМО ОКРУГІ
І ВІДІЛІ
ОРГАНІЗУВАТИ
ПРОГУЛЬКИ
НА ЦЕЙ ДЕНЬ!

БІЛЯ 13,000 ОСІБ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

селі в рядках учасників виховно-відпочинкових, спортивних чи вишкільних таборів.

Великий концерт

Вечором о год. 7:30 тієї суботи розпочався великий концерт з участю багатьох мистецьких одиниць. Цілістю мистецької програми в обидвох днях проводив Корнелію Василь, мистецький керівник Команди Звигу.

Вечором о год. 7:30 тієї суботи розпочався великий концерт з участю багатьох мистецьких одиниць. Цілістю мистецької програми в обидвох днях проводив Корнелію Василь, мистецький керівник Команди Звигу.

Служба Божа і Маніфестація

Неділя, 5-го вересня, проходила під знаком зустрічі Пресвященного Владика Василя Лостена — Апостоля ського Адміністратора Філаретського Архидієзису і Великої Святої Маніфестації, яка була кульмінаційною частиною Звигу. Оселю знову виповнили звуки духової оркестри і це був знак, що розпочинається вночі Архирейська Служба Божа і офіційна програма Маніфестації. На головну площу біля Пам'ятників Героям знову змаршували колонні сумівці, але цим разом вони були святковою. Спереду голова ГУ СУМА інж. Мирослав Шмигель, командант Звигу Роман Глушко і голова Заряду Оселі Володимир Костик несуть на вишвиному рушнику великий круглий хліб і сіль та вставляються біля великого напису „Вітай нам, Владико“, що його держать сумівці. За ними змаршували прапороносці і довгі колонії уніформованої молоді. В кінці походу іде Владика Василь в оточенні членів ГУ СУМА і Команди Звигу. Біля святого прибраного престолу Владика вітають цвітами найменші сумівці, хлібом і сіллю і кількома словами офіційного привітання. Архирейську Службу Богу відправляв Владика Василь в присутності о. ігумена д-ра Володимира Гавліча, ЧСВВ, і новинарського о. Романа Мірчука, а частини Богослужб співав зорганізований на сцені оркестр хор під керівництвом проф. Миколи Кормелюка з Вашингтону. В корот-

МИСТЕЦЬКІ ІМПРЕЗИ...

(Продовження зі стор. 1-01)

ли ще раз оперу „Ноктюрн“ М. Лисенка, під мистецьким керівництвом А. Добрянського, Т. Гринькова і Василя Шуста.

Під час суботнішньої програми, якою проводила конференція Союзівки Аня Дидик, головний президент УНСОЮзу Посип Лисенко, в асисті головного касира мгр Уляни Дачук і головного радного д-ра Богдана Футя, та в присутності інж. Богдана Рака, головного судді тенісного турніру, інж. Романа Рако-го, ст., провідника тенісних змагань, і інж. Володимира Гнатківського, голови Карпатського Лещетарського Клубу, вручили Ярославові Рубелю, провідникові плавацьких змагань, спеціальну нагороду за переведення 20-их підряд крайових змагань на Союзівці.

В понеділок перед полуднем відбулися фінальні розгри у 12-ох вікових гру-

пах тенісового турніру, яким знову ж пригледалися численні глядачі, а опісля відбулася церемонія вручення нагород усім фіналістам.

Під час вечірніх забав пригравали оркестри: Союзівки із вокалістками Мару-сею Штинь і Орисею Штинь - Гевка; „Рутини-чок“ з Монтеалю, і „Тем-по“.

Пізно по полудні в поне-ділок, 6-го вересня, валки автомобілів залишали Союзівку, хоча не лише відвідувачів і гостей проявляло-ся неприховане бажання повернутися на цю завізю гостинню оселю УНСОЮзу. В прощальних розмовах можна було почути дати 18-го і 19-го вересня — тра-диційний День УНСОЮзу, пов'язаний із вибором „Міс Союзівки“, а цього року це й з особливою імпрезою в неділю, 19-го вересня, від-криттям пам'ятника Леся Українки.

Управ СУМ у світі і україн-ських церковних і світських установах.

Одинокою мистецькою то-кою програми був виступ хо-ру вишкільного табору СУ-МА, який під диригентурою проф. Р. Левицького, вико-нав 5 пісень.

Друга мистецька програма

О год. 7:30 вечором тієї не-ділі знову ж таки на голов-ній трибуні при прекрасній, хоч дещо холодноуватій по-годі, відбувся другий вели-кий концерт, в якому взяли участь: Танцювальна група О. СУМА в Йонкерсе під ке-рівництвом В. Удейчука; танцювальний і мандолино-вий гурток з Балтимору під керівництвом О. Ласюка і Т. Кузьмича; жіночий хор „Мрія“ з Парми, Огайо, під диригентурою С. Ясевич і аккомпанюментом Люби Дми-трич; група старших юначок О. СУМА з Ірвінгтона під кер. акторки пані Івонни Ко-нонів з монтажем слова і піс-ні (при фортепіані Т. Ле-вицького) і вже згадуваний дует „Жайворонків“ (Бри-та Зайць і Оля Гіряк) з О. СУМА Нью Йорк.

Перед концертом відбуло-ся формальне закриття ви-шкільного табору, який три-вав на цій Оселі в останніх трьох тижнях перед Святом Праці. З цієї нагоди голова Головної Виховної Ради СУ-МА мгр Е. Гановський, о. Роман Мірчук і командант табору К. Василько виго-лили окремі звернення до курсантів, а поодинокі ін-структори роздали учасни-кам свідоцтва з оцінками. Цього ж вечора знову відбу-лися дві товариські забави з участю оркестр Б. Гіряка і „Водограно“.

Третій день Звигу, який все був призначений для до-звілля, хоч і був „безпро-грамний“, все таки молоді старші займалися різними активностями, а зокрема ке-рівники СУМА діяли, як і кожного року, за програмою — розважали табір, ді-лилися враженнями про це один, може найбільш успіш-ний Звиг, який попри май-же стандартну програму, ви-сунув на порядок дня нові, цікаві та гідні уваги момен-ти, які зробили його живою і мобілізуючою імпрезою, на-миченою рідним словом, піс-нею, музикою, танком і при-нятною товариською атмосфе-рою. Все це, побіж виву, жертвості і патріотизму, має велику притягуючу си-лу — робить Звиг багато-людним, цікавим і неза-бутнім. В понеділок вранці, хоч світло сонце і надворі стояла чудова безхмарна по-года, але обличчя молоді, зокрема юначок, були звор-отно від прощання, від вражень пережитого на цій оселі в часі останніх трьох

КІБ ЗНУЩАЄТЬСЯ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

не дозволяють на побачення з чоловіком. Ірина Стасів Калинець відмовляється від свестського громадянства. (Прина: немислимі побу-тові умови в'язнів, знущання над нею особисто та її това-ришками недовлі, зокрема над С. Шабатурою, І. Сенік, Н. Усосою та іншими, а та-кож погрози, лицемірства місцеві адміністрації). Іри-на-Стасів Калинець зверну-лася до ОН з проханням, щоб її ця організація взяла під свою опіку. Вона вима-гає, щоб її заяви, адресова-ні до ОН, були вислані по призначенню. (Заяви, що їх вона передала для висилки адміністрації табору, ніколи не були переслані).

СЕНІК ІРИНА МИХАЙ-ЛІВНА, 1925 року народжен-ня, українка. Перед арештом жила в м. Львові, Медсестра. Пішла дуже добрі вірші. За-арештована 12 січня 1972 ро-ку, ошкаржена за статтю „антирадянська агітація та пропаганда“, засуджена на 6 років позбавлення волі в таборі суворого режиму і 3 роки заслання. Перебуває в Мордовському таборі ЖХ-385/3-4. 14 березня 1976 ро-ку І. Сенік, у стані гіперто-

нічної кризи, заперотили до карцеру (ШИЗО) за дома-гання видати їй передпла-чений для неї советський журнал „Иностранная ли-тература“.

УСОБА НАДЕЖДА МИ-ХАЙЛІВНА, 1942 року на-родження. Заарештована в 1972 році, ошкаржена за ста-ттю „антирадянська агітація та пропаганда“ на 7 років позбавлення волі і 3 роки заслання. (Ошкаржена за ре-лігійні переконання — при-належність до Істинної Хри-стіанської Церкви). До вес-ни 1975 року перебувала в Мордовському таборі ЖХ-389/3-4; за заяву написану до вищих радянських орга-нів переведена до спецтор-ми в Білорусі. Цілий рік перебувала в незаконних умовах у тюрмі: разом з ре-цидивістами-кримінальни-ми.

3 приводу дуже поганого харчування, жінки не доба-ють.

Протягом цілого року не видавали мила для прання.

НА ПРОДАЖ
ДВІ ЛАЖИ

(Одна побіч другої), 4 ак-ра кожна, при головній ву-лиці в Кергонсконі, Н. Я. Межус із рікою Roundout, з міською водою. Ціна — 3,600 дол. кожна. Ідеальна для підприємств осіб. Заці-кавлених проситися телефонувати:

(212) 254-7804
(201) 374-9408
(914) 626-0161

Закінчено
залинку...

(Закінчення зі стор. 1-01)

стінні. Цей постріл з неначе подарунком долі за раніші довгі врачені, не з вини па-рафії та її керменців, роки. Причинився до цього у вели-кій мірі давню небувалу за-стій у будівельному ділі в цілій Америці, а зокрема в Нью Йорку й околиці. Та все ж не переборено це всіх труднощів. Ось саме, як кла-дуться плити на сталеву структуру, застрайкували робітники фабрики, яка ці плити виробляє. Можливо, що це не вплине на дотепе-рішнє темпо будови, але все ж ледве чи не прийдесть відсунути на пізнішу осінь заплановане на 28 вересня благословення вузького ка-меня із захованими в ньому історичними матеріалами парафії св. Юра і його нової церкви.

Проте, нова церква святого Юра вже став, чи, можна сказати, вже стала дійсністю. Вже самі її „ребра“, як не свідчить світлина, дозволя-ють сподіватися, що вона бу-де відповідати потребам і аспі-раціям членів найбільшої української церковної грома-ди поза межами України. Ви-стане дежби пригледитися світлині й порівняти в ліво-му її кутку фрагмент старої церкви із банею новою, щоб усвідомити собі, яка різниця між обома будівлями!

Можна сподіватися, що не менша різниця буде також щодо нутра обох церков, що нова церква не тільки зов-нішню архітектурою, але й внутрішнім устаткуванням та мистецьким оформленням буде нагадувати найкращі зразки нашого стародавньо-го церковного мистецтва й що до її прикраслення при-чиняться найкращі мистці, що їх має наша громада у вільному світі, не тільки в Америці. Як бажалося б, щоб ця нова церква, яка носить горде ім'я львівського митро-полічного собору, сталася бодяй на час окупації собору львівського — його послідо-вником і носієм його традицій, зокрема щодо скарби свого мистецтва. Бо, якщо якось парадіа і церква у вільній статі має змогу і обов'язок стати центральною, то це го-ловно церква св. Юра в Нью Йорку, до якого, як колись до Риму, ведуть усі шляхи світу, зокрема шляхи украї-нської діаспори. Можна смі-ло твердити, що яка полови-на нашої імміграції в Америці перекотилася через Нью Йорк й його українську сьому ву-лицю, при якій стоїть й сто-ятиме дальше храм св. Юра. З високої бані, яка із рогу двох вулиць майоріє над да-хами східного Нью Йорку, святий лицар Юр обороняє-ме й зберігає не тільки велику ньюйоркську парафію й громаду, але й ціле її за-пліччя — Американську У-країну.

тижнів на вишкільному та-борі і трьохденних зустрічей із знайомими практично із цілого терену ЗСА.

ДАРОМ! ДЛЯ ЛЮДЕЙ З ПРОБЛЕМОЮ СЛУХУ

(Закінчення зі стор. 1-01)

Чикаго, Іл. Beltone по-надляє про безплатну оферту спеціально зацікавлених, тим, які чувають, але не розуміють слів. На бажання вислаєть-ся кожному хто відповість на не оголошення, абсолютно да-ром неоперативний модель найменшого розміру цього ро-ду Beltone aid, який колине-будь зроблено.

Пішіть тепер по цей нео-перативний модель, щоб пі-знати, який малесенький мо-же бути модель для допомо-ги слуху. Це буде ваше, за-держіть собі, даром. Справа-ж допомога слуху, важить менше, як одна третя ушії, все на поземі уха, в одній частині.

Ці моделі з даром, тому — пішіть тепер по Ваш. Ви-слано вже тисячами, отже пи-шіть сьогодні до:

Dept. 4112

BELTONE ELECTRONICS

CORP.

4201 W. Victoria Street

CHICAGO, IL 60646

До винайму

ДО ВИНАЙМУ

5 КІМНАТ

На 2-му поверсі. Газове опі-вання. Околиця Ірвінгтон. Вільно від 1 жовтня 1976 р.

Дзвонити на телефон —

(201) 375-0878

ДО ВИНАЙМУ

в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.

4 1/2 кімнати

ПОМЕШКАННЯ

В добрій околиці.

Тел. (201) 371-1768

УВАГА! Початок шкільного року ВЖЕ ЗА ПОРОГОМ!

Пора придбати для Ваших дітей-школярів найкращі українські підручники автора — видатного педагога

БЛ. П. МАРІ ДЕНКО:

„БУКВАР“ — перша читанка після букваря \$4.50

„РІДНЕ СЛОВО“ — перша читанка після букваря \$4.50

„ВОЛОШКИ“ — читанка для 2-го року навчання \$4.50

„РІДНИЙ КРАП“ — читанка для 3-го р. навчання \$5.00

„СВІТАН-ЗІЛЛЯ“ — читанка для 4-го р. навчання \$6.00

„ПРО ЦЮ ТІРСУ ШЕЛЕСТИЛА“ — читанка для 5-го року навчання \$6.50

Всі підручники з мовними вправами та українсько-ан-глійським словником.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свобо-ді“, пересилати чек або поштовою переказ:

„СВОБОДА“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

Увага! Вже появилася двомовна збірка вибраних творів

ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

Увага! „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“

в українському оригіналі та англійському перекладі

Андрія М. Фр. Чирівського

Книжка ілюстрована мистецькими рисунками

Мотрі Ходяковської

144 сторінок. Ілюстрації видання, на кредовою папері.

Ціна 5.00 дол. з пересилкою.

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“

3030 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

3 НАГОДИ ВИПРОДАЖУ

в книгарському відділі при „Свобо-ді“ можна ще

набути такі літературні твори:

Федір Дудко: МОЯ МОЛОДІСТЬ (сторінки з автобіографії) \$2.00

Іван Керницький-Ікер: БУДНІ І НЕДІЛІ (короткі історії) \$5.00

Леся Лисак: ТЕРПІК ПАХОЩІ — новелі \$5.00

Микола Понеділок: РЯТУЙТЕ МОЮ ДУШУ (оповідання) \$8.00

Іван Смолий: У ЗЕЛЕНОМУ ПІДП'Р'І — повість \$2.50

Дарія Ярославська: ПІ НЬО ПОРК (скорочена повість) \$2.00

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свобо-ді“,

пересилати чек або поштовою переказ:

„СВОБОДА“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стеїту Нью Джерзі зобов'язує 5% стейтового податку.

"It gives the lie to all the history books that reduce Shevchenko to a line — poet, painter, seer."

"Battle Creek Enquirer and News"

SHEVCHENKO'S

TESTAMENT

ANNOTATED COMMENTARIES

by JOHN PANCHUK

CONTENTS:

Preface; Testament (Zapovit); The poetry of Shevchenko;

Shevchenko as a National Hero; Three Years (Try Roky);

Christmas Day — 1845; Biblical Influences; Mounds; The

Steppe; The Dnieper; Ukraine: Name, Area, People; The

Lure of Ukraine under the Commissars; Shevchenko's U-

kraine; In Hoc Signo; Selected Translations; List of Pub-

lished English Translations of Shevchenko's Testament.

Illustrations: Taras Shevchenko (Photo 1860); Taras Shev-

chenko Monument in Kaniv, Ukraine; Taras Shevchenko

Monument in Washington, D.C.

Price: Soft Cover \$3.00.

SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

BANK COMPANY

APARTMENT STORE
48 East 7th St.

Tel. GR 3-5550, New York, 10003

Всі НАЙНОВІШІ

КНИЖКОВІ ВИДАННЯ

В АРЦІ.

REAL ESTATE

НА ПРОДАЖ

в КЕРГОНСКОНІ, Н. Я.

1 акр, 8 км. хата — \$24,000.

1 акр, 8 км. — \$28,000.

Земля — 1, 4 1/2, 8 та 15 акрів.

Зайдіть, поінформуйтеся. На-ше бюро там, де з українським журналом при дорозі 209.

Jancewycz-

Lepean Realty

(914) 647-8477

веч. (914) 647-6951

або (212) 849-5099

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ

БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ

звертайтеся до

УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ

GEMINI REAL ESTATE CO.

88 — Second Avenue

New York, N.Y. Tel.: 477-6400

HELP WANTED FEMALE

ГОСПОДИНЯ

Спання на місці, власна кім-ната, мусить говорити по-анг-лі, бути доброю для дітей.

Дуже добра платня, 5 1/2 дня, постійна праця. Дім у Far Rockaway. Рекомендації. Тел. тільки веч. від пон.-п'ятниці.

(212) 471-4613

HELP WANTED MALE

СУПЕРІНТЕНДЕНТ

3 кімнати, опікування,

електрика,

Nutley, N.J.

Тел.: (201) 661-4949

ЗБОРИ

ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,

10-го ВЕРЕСНЯ 1976 р.

АСТОРИЯ, Н. Я. Місячні збо-ри Б-ва св. Ів. Хресті-теля 270 Віда о год. 7:30 веч. в УНДМ. На порядку: збирання чл. вкладок, роз-дача дивидендів, організацій-ні справи, продажі білетів на Стефаний День УНС, який відбувається 12 вересня в Укр. Селі в Бавнд Бруку, Н. Дж. — А. Струк, предс., П. Поік, фін. секр., Б. Вут-ковський, рек. секр.

СУБОТА,

11-го ВЕРЕСНЯ 1976 р.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місяч-ні збори Б-ва св. Ів. Хресті-теля 270 Віда о год. 7:30 веч. в УНДМ. На порядку: збирання чл. вкладок, роз-дача дивидендів, організацій-ні справи, продажі білетів на Стефаний День УНС, який відбувається 12 вересня в Укр. Селі в Бавнд Бруку, Н. Дж. — А. Струк, предс., П. Поік, фін. секр., Б. Вут-ковський, рек. секр.

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue